

Horsens var de 10 bedste år af mit liv

Ole Sohn på supplerende dagpenge efter halvt liv i politik og rampelys

Tekst:
Hans Jørgen Ehrhardt
Fotos: Lene Sørensen

tik, som medlem af Danmarks Kommunistiske Parti (DKP), fagforenings-boss i Horsens, medlem af Horsens Byråd og til sidst formand for DKP, ser Ole Sohn tilbage på sin tilværelse med ordene: »Horsens var de 10 bedste år af mit liv«.

- Ikke forstået sådan, at jeg har fortrudt det, jeg har gjort. Ingenlunde. Mit liv har været en fortløbende proces, hvor et nyt led har været en naturlig konsekvens af det foregående led. At mine jobs så at sige har lagt op til det nye, og jeg har selv valgt det hele, siger Ole Sohn.

Folkebladet mødte ham en december-dag,' hvor han var på gennemrejse i Horsens. Som forhenværende DKP-formand - en post, han forlod i marts efter mere end tre års hårdt arbejde for at redde den kommunistiske »skude«.

DKP indhentet af historien

Det lykkedes ikke, erkender Sohn i dag. Og giver forklaringen:

- Vi blev så at sige indhentet af historien. Det politiske rum, vi ville placere DKP var i forvejen optaget af SF, og de politiske holdninger, vi udviklede i mine formands-år, svarede meget til de ideer, SF havde og stadig har, siger Ole Sohn.

Derfor er det ikke overraskende, at han i dag er menig SF'er, efter at han brød med DKP. Sohn *er* medlem hos SF på Nørrebro i København, hvor han også bor, men ellers er han ikke aktiv i parti-politisk henseende:

- Jeg har nogle konsulent-opgaver for Folkebevægelsen mod EF, og herudover ernærer jeg mig ved at holde en lang række foredrag, oftest steder, hvor jeg ikke kom tidligere. Det giver mig en masse inspiration at møde mennesker i sammenhænge, jeg ikke mødte tidligere, siger Ole Sohn.

Forsker i Munch Pedersen

I perioder er Ole Sohn også travlt beskæftiget med at dykke ned i historien om DKP'en Arne Munch Pedersen, der forsvandt i Stalin-tidens Sovjet umiddelbart før anden verdenskrig.

- Der er ingen tvivl om, at Arne Munch Pedersen blev offer for Stalin-tidens forbrydelser. En ud af 4,2 millioner

ofre. Munch Pedersen blev beskyldt for trotskisme, og det var en alvorlig sag dengang. Mine studier viser, at han til det sidste troede på systemets fortræffeligheder og døde som en sand revolutionær af sygdom, mens han var fængslet, siger Ole Sohn, der venter med resten af historien, til hans bog om mandens skæbne udkommer engang næste år.

- Det er spændende for mig, der ikke er historiker, at dykke ned i dette arbejde, siger Sohn.

Men når hverken konsulent-, foredrags- eller studiearbejdet kalder, så går Ole Sohn på supplerende dagpenge.

Lever af mindre

- Penge er ikke alt, og vi har fundet ud af at leve på et andet og lavere niveau end tidligere. Det betyder, at jeg i en periode kan gøre lidt mere, hvad jeg har lyst til, og det betyder også, at jeg har fået mere tid til mine børn på seks og ni år.

Dem var der ikke så meget tid til tidligere: Ole Sohn var i perioden 1977-1987 formand for SiD's afdeling A i Horsens, sad i byrådet for DKP i 19811983 og var desuden med i SiD's hovedbestyrelsen og DKP's centralkomite.

- Jeg mente ikke, at DKP havde nogen chance uden at tilslutte sig Enhedslisten, og da der ikke var tilslutning til dette synspunkt, valgte jeg at gå som formand. Det var en utrolig lettelse at fratræde, men det var omvendt nogle meget spændende år som formand, som jeg lærte meget af.

Årene i Horsens

- Men mine bedste år, hvis man kan kalde dem det, var nok de 10 år som SiD-formand i Horsens. Jeg følte, at jeg trods mit kommunistiske ståsted havde et godt forhold også til arbejdsgiverne, og jeg ser det som noget meget positivt, at vi fik udviklet det kulturelle arbejde i SiD.

- Det primære i fagbevægelsen i det kommende årti er uddannelse. Uddannelse er nøgleordet, når samfundet har udviklet sig til alles kamp mod alle, siger Ole Sohn, der ikke vil afvise, at han på ny påtager sig et fagligt hverv.

Foreløbig tager han det med ro i familiens store og billige lejlighed på Nørrebro - en lejlighed, som han på lovlig vis har været skrevet op til, understreger han.

Naturligvis optager udviklingen i Sovjet - eller de selvstændige republikker, som det jo hedder i dag - ham meget. Sovjet var lidt af et forbillede for DKP, men Sohn fremhæver dog, at han aldrig har skjult sin kritik af visse forholdovre østpå:

Idealer holder

- Mine idealer er ikke brudt ned. Jeg kan ikke forestille mig, at det samfunds-system,

vi har i dag, bliver det sidste i historien. Kapitalismen, det egoistiske sindelag, kan ikke i længden føre noget godt med sig. Kloden kan ikke holde til denne vækst-filosofi i det lange løb.

- I Sovjet blev det kommunistiske parti ødelagt og degenereret. Det er godt, at der blev gjort op med det formynderiske system, der herskede i landet, men nu står man med fattigdom, alles kamp mod alle, og i denne situation bliver der ikke meget tilbage til pensionister og andre

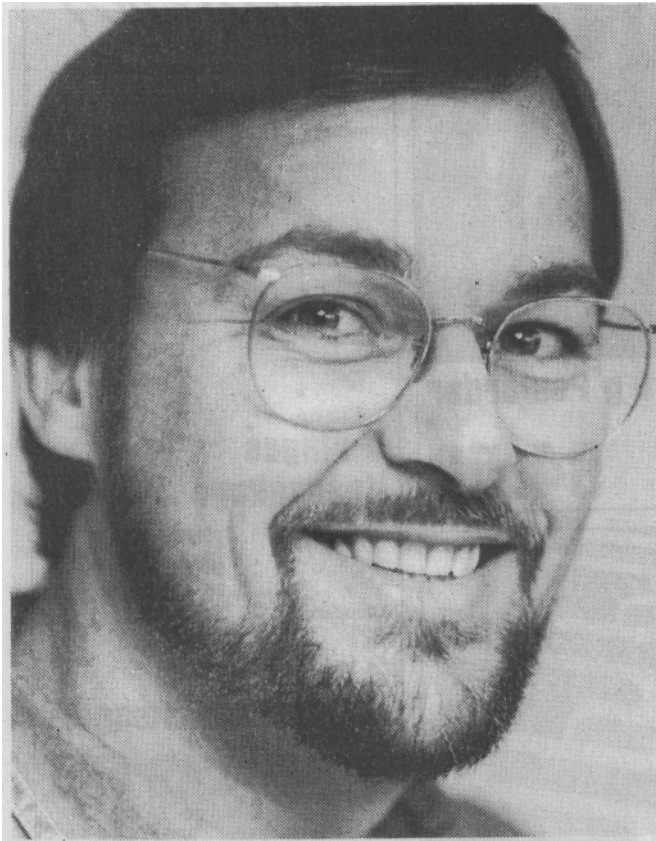
Borgerkrig kan brede sig

- Det vil ikke overraske mig, hvis de borgerkrigs-lignende tilstande i Georgien og Kaukasus breder sig til resten af det tidligere sovjetiske rige. Jeg vil heller ikke forsværge, at der kan komme et nyt kup-forsøg.

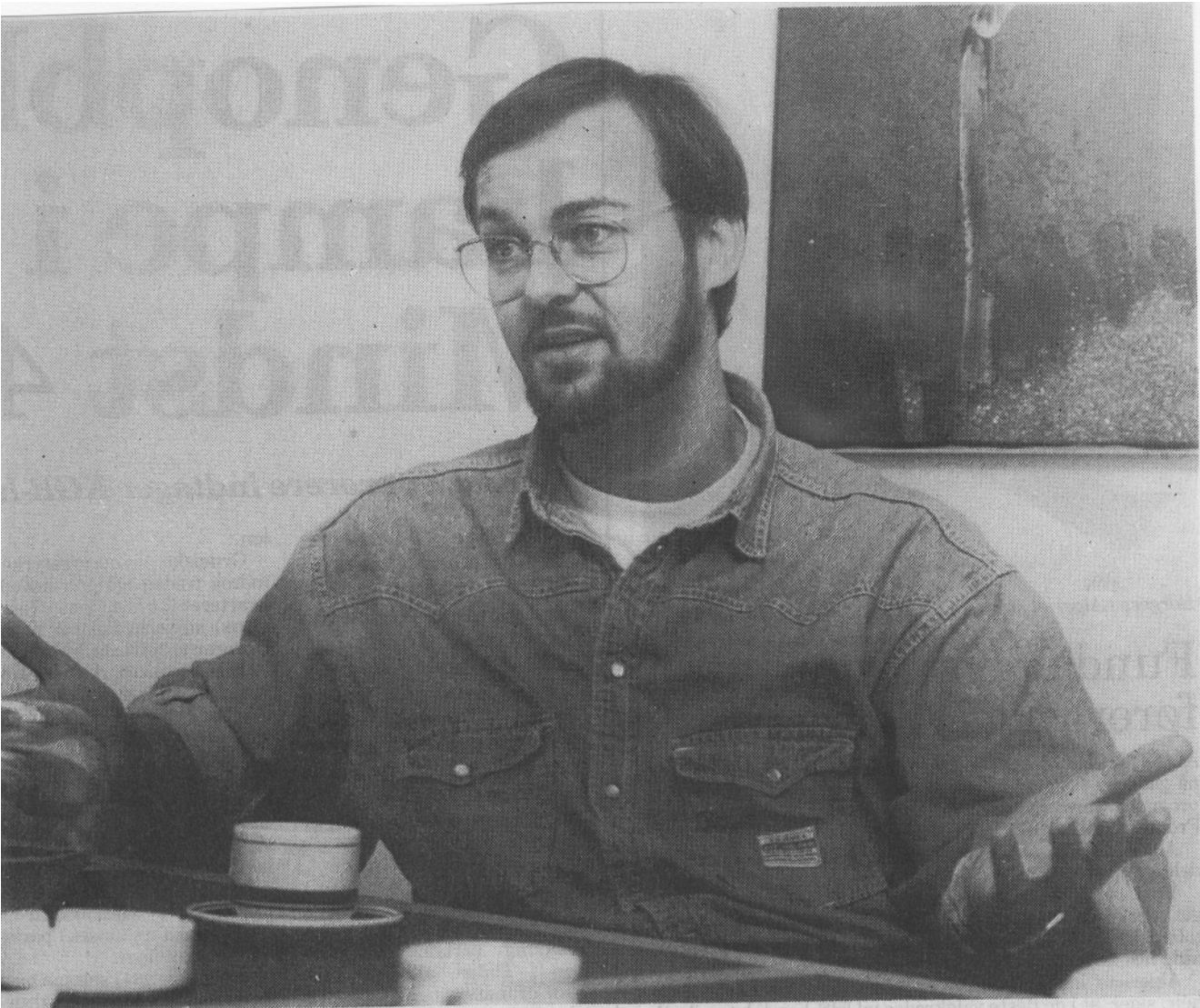
- Ovre i Sovjet kan de slet ikke forestille sig, at vi har problemer i de vestlige lande. Men de sidder i en vanskelig situation, for undersøgelser viser, at russerne egentlig ikke ønsker sig private virksomheder. Det ville have været lykkeligt, hvis Gorbatsjov kunne have reformeret systemet mere glidende, men han indså, at det var umuligt at reformere det gamle system, siger Ole Sohn.

Han føler, at blandt andet Socialistisk Internationale burde træde stærkere frem med råd og vejledning til de øst-lande, der nu står midt i de kaotiske reform-processer.

Socialismen lever stadig hos Ole Sohn, men den kommunistiske ideologi har han lagt bag sig. Den var en fejltagelse, erkender den tidligere horsensianer i dag - 37 år gammel og dog med politisk erfaring, som de færreste opnår på et helt liv.

Ole Sohn: - Horsens gav mig de 10 bedste år i mit liv.

- Borgerkrigen i Georgien og Kaukasus kan brede sig til resten af det tidligere Sovjetunionen.